

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 55/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. J. D., L., zastúpeného advokátkou JUDr. R. E., L., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry L. č. k. 1 Pv 694/09-104 z 18. novembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. J. D. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. arch. J. D. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry L. (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pv 694/09-104 z 18. novembra 2010.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že je spolu s E. M. trestne stíhaný z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona a z obzvlášť závažného zločinu sprenevery spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a), § 213 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Ďalej uviedol:

«... bolo uznesením Krajského riaditeľstva PZ, úrad justičnej a kriminálnej polície B. zo dňa 14.04.2010 pod sp.zn. ČVS:KRP-4/OEK-BB-2010 začaté trestné stíhanie a bolo nám vznesené obvinenie zo spáchania vyššie uvedeného zločinu a to na tom skutkovom základe, že E. M. ako konateľka spoločnosti G., s.r.o. ... L. ... v úmysle prisvojiť si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a to dielo špecifikované v čl. 2 Zmluvy o dielo č. 59/2007/GM zo dňa 03.03.2008... podpísala ako konateľka spoločnosti G. s.r.o. dňa 16.07.2008 v H. vyhlásenie o prevzatí záväzku na nový vklad, na základe ktorého vložila do spoločnosti S. s.r.o. so sídlom L. ..., nepeňažný vklad a to dielo, strojno - technologické zariadenie linky na výrobu celokeramických montovaných domov Z/02 L., ktorého hodnota bola stanovená znaleckým posudkom č. 7/2008 zo dňa 15.07.2008 vo výške... 448.117,90 Eur, čím sa stala spoločnosť G. s.r.o. spoločníkom spoločnosti S. s.r.o. a táto zase vlastníkom uvedeného diela a to i napriek tomu, že v zmysle ustanovenia čl. 7 Zmluvy o dielo č. 59/2007/GM vlastnícke právo malo prejsť na spoločnosť G., s.r.o. až po zaplatení celej zmluvne dohodnutej odmeny za zhotovenie diela, čo sa však nezrealizovalo, pričom celé toto konanie som mal zosnovať a riadiť ja, vystupujúci ako poradca spoločnosti G., s.r.o. , pričom ja som aj objednal zhotovenie diela, dojednal zmluvné podmienky Zmluvy o dielo č. 59/2007/GM zo dňa 03.03.2008 a dodatku tejto zmluvy, navrhol a zabezpečil navýšenie základného imania spoločnosti S. s.r.o. nepeňažným vkladom. E. M. som mal nariadiť podpísanie vyššie uvedených zmlúv a Vyhlásenia o prevzatí záväzku na nový vklad zo dňa 16.07.2008, pričom týmto konaním mala E. M. spôsobiť škodu zhotoviteľovi diela, spoločnosti C. s.r.o., vo výške 219.912,87 Eur...

Následne bola uvedená trestná vec uznesením KR PZ SR, úrad justičnej a kriminálnej polície, B., zo dňa 26.05.2010, ČVS: KRP-4/OEK-BB-2010, spojená s ďalšími trestnými vecami obvinených - Ing. arch. J. D., E. M., S. A., Ing. O. G., Ing. M. L. a Ing. P. H., ktoré sú vedené pod spoločným konaním Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ, B. pod ČVS:KRP-4/OEK-BB-2010...

Proti vyššie uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia z obzvlášť závažného zločinu sprenevery spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 213 ods.1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, som podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej som podrobne uviedol a rozpisal všetky dôvody, pre ktoré som považoval napadnuté uznesenie KR PZ SR B. za nezákonné a nesprávne. V uvedenej sťažnosti som namietal právnu kvalifikáciu skutku a tvrdil som, že tento nie je možné považovať za spreneveru, pretože na naplnenie skutkovej podstaty takéhoto trestného činu sa vyžaduje, aby si páchatel prisvojil vec, ktorá mu bola zverená a v danom konkrétnom prípade sa o takýto prípad nejedná. Namietal som, že predmetnú technológiu si nik takýmto spôsobom neprivlastnil a nik s ňou ani nenakladal takým spôsobom, aby spoločnosti C. s.r.o. mohla byť spôsobená škoda v takej výške ako sa to uvádza v napadnutom uznesení. ....

O uvedenej sťažnosti rozhodla prokurátorka Okresnej prokuratúry L. uznesením sp. zn. 1Pv694/09-50 zo dňa 26.07.2010 a to tak, že túto zamietla. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti obsahuje jeden a pol strany, pričom samotné zdôvodnenie jej zamietnutia je zhrnuté v štyroch krátkych odsekoch, kde v prvom prokurátorka skonštatovala obsah napadnutého uznesenia, v druhom odseku uviedla dátumy doručenia a podania sťažnosti, vo štvrtom odseku formálne skonštatovala, že v súčasnom štádiu konania nie sú žiadne pochybnosti o dôvodnosti trestného stíhania a len v treťom odseku sa veľmi stručne vysporiadala s dôvodmi sťažnosti jednou vetou a to, citujem: „... Tvrdenia obvineného Ing. arch. J. D. uvádzané v predmetnej sťažnosti považujem za účelové...“ Bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia prečo ich považuje za účelové, ako dospela k takémuto záveru a či si dôvody uvádzané v sťažnosti vôbec prešetrila, zamietla s takýmto zdôvodnením prokurátorka Okresnej prokuratúry L. moju sťažnosť. Vzhľadom k obsahu uvedeného uznesenia Okresnej prokuratúry L. som ja podal žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora dňa 16.09.2010 a doplnil som ju následne ešte podaním zo dňa 29.10.2010, ktorými podaniami som ja namietal, že rozhodnutie prokuratúry L. je svojvoľné, nepodložené, a nepreskúmateľné, lebo prokurátorka sa ním nevysporiadala na základe racionálneho zákonného základu ani s jedným z dôvodov uvádzaných v mojej sťažnosti, čím hrubo porušila nielen ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. poriadku, ale aj moje ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu, garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Moje podanie zo dňa 16.09.2010 bolo posúdené ako návrh na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Tr. poriadku, o ktorom je príslušný rozhodnúť generálny prokurátor.

Uznesením Generálnej prokuratúry SR IV Pz 106/10-5 zo dňa 22.10.2010 bolo rozhodnuté, že uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry L. zo dňa 26. 07. 2010 sp. zn. 1Pv 694/09 - 50 a uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry L. zo dňa 20.08.2010 sp. zn. 1Pv 604/09 - 25 bol porušený zákon v ustanoveniach § 176 ods. 2 Tr. poriadku v môj neprospech, ako aj v neprospech E. M. a preto sa tieto uznesenia zrušujú. Okresnému prokurátorovi Okresnej prokuratúry L. bolo prikázané aby o veci znovu konal a rozhodol.

Po doručení tohto uznesenia Generálnej prokuratúry SR som ja ešte písomným podaním zo dňa 05.11.2010 znovu doplnil svoju sťažnosť o ďalšie dôkazy a skutočnosti a v bode 11) doplnenej sťažnosti som ja podrobne opísal rozhodné skutočnosti, ktoré sú pre danú posudzovanú vec dôležité z hľadiska skúmania zavinenia a úmyslu! ... V ďalších bodoch písomného podania zo dňa 05.11.2010 som tiež poukázal na možnú zaujatosť a osobnú prepojenosť osôb z okolia Ing. M. P. a JUDr. D. P. s pracovníkmi Okresnej prokuratúry L.

Po zrušení napadnutých uznesení Okresnej prokuratúry L. Generálnou prokuratúrou SR a vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, rozhodla opäť prokurátorka Okresnej prokuratúry L. uznesením sp.zn. 1Pv 694/09-104 zo dňa 18.11.2010 o mojej sťažnosti a písomných podaniach, ktorými som ju následne doplnil tak, že túto zamietla ako nedôvodnú. V odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že všetky moje tvrdenia považuje za účelové, nakoľko i napriek tomu, že štatutárnym orgánom spoločnosti G., s.r.o. bola de iure E. M., ale riadiacim článkom spoločnosti som bol ja. Tiež uviedla, že vo svojich písomných podaniach sa odvolávam na úkony zástupcov spoločnosti G. s.r.o., ktoré nastali až potom, ako som sa mal dopustiť protiprávneho konania, leda po dátume 16.07.2008, a že dané peňažné plnenie za dodané dielo zo strany spoločnosti G., s.r.o. voči dodávateľovi C., s.r.o. bolo dvomi spôsobmi, a to z časti hotovostne a z časti zápočtom, ktorý je sporný a dátumovo vystavený až po termíne 16.07.2008.

Toto rozhodnutie prokurátorky Okresnej prokuratúry L. opätovne považujem za svojvoľné, nepodložené, a nepreskúmateľné, lebo prokurátorka sa ním znovu nevysporiadala na základe racionálneho zákonného základu takmer ani s jedným z dôvodov

uvádzaných v mojej sťažnosti a následných jej písomných doplneniach, nereagovala na moje sťažnostné dôvody a poriadne sa nimi nezaoberala. Mám za to, že týmto konaním opätovne porušila nielen ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. poriadku, ale aj moje ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu, garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa cit. článku Ústavy je aj právo účastníka trestného konania na také odôvodnenie úradného rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne definuje odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetnom ochrany (porov. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06 ap.). Som toho názoru, že uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry malo obsahovať v odôvodnení dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo vynesené a ktoré by vyčerpávajúco reagovali na moje sťažnostné dôvody. Pokiaľ prokurátor v odôvodnení svojho uznesenia vôbec nereagoval na podstatnú časť mojich námietok a neuviedol z akých dôvodov považoval moju argumentáciu za skutkovo i právne nepodstatnú, postupoval svojvoľne a arbitrárne, čím porušil moje základné právo na inú právnu ochranu a spravodlivý proces. Prokurátorka na všetky moje námietky reagovala v podstatne jednotným konštatovaním, že ich považuje za účelové pritom z jedinej vety, ktorou sa skutkovo dotkla aspoň jedného z mojich sťažnostných dôvodov je celkom zrejmé, že nepochopila súvislosti mnou uvádzaných skutočností a ani ich nemala v záujme poriadne preskúmať. ...

Z uvedeného vyplýva, že prokurátorka, pokiaľ aj reagovala aspoň na jeden môj sťažnostný dôvod, vybavila ho nekompetentne, a posúdila ho právne nesprávne. Opätovne mám za to, že moja sťažnosť nebola vybavená zákonným spôsobom, prokurátorka ani zďaleka nepreskúmala všetky mnou uvádzané sťažnostné dôvody, tieto správne nevyhodnotila a posudzovala ich jednostranne v môj neprospech. Mám za to, že takýmto postupom prokurátorky došlo k porušeniu mojich základných, ústavou garantovaných práv...»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo Ing. arch. J. D. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry v L. sp.zn. 1 Pv 694/09-104 zo dňa 18.11.2010 porušené bolo.

2. *Uznesenie Okresnej prokuratúry v L. sp. zn. 1 Pv 694/09-104 zo dňa 18.11.2010 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.*

3. *Okresná prokuratúra v L. je povinná uhradiť Ing. arch. J. D. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 Eur... na účet jeho právneho zástupcu JUDr. R. E. ...“*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej a druhej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojim rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje predbežne na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa

návrh neodložil alebo odmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzil vo výroku.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 694/09-104 z 18. novembra 2010 došlo k porušeniu jeho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavnému súdu prislúcha právomoc zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takému právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99).

Zo skutkového stavu vyplýva, že uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV Pz 106/10-5 z 22. októbra 2010 bolo rozhodnuté, že uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 694/09-50 z 26. júla 2010 a uznesením č. k. 1 Pv 604/09-25 z 20. augusta 2010 bol porušený zákon v neprospech sťažovateľa. Generálna prokuratúra postupovala podľa ustanovení § 363 nasl. Trestného poriadku. Následne okresná prokuratúra rozhodla uznesením č. k. 1 Pv 694/09-104 z 18. novembra 2010.

Trestný poriadok v ustanovení § 364 ods. 1 písm. a) výslovne ustanovuje, že návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia prokuratúry môže podať aj obvinený vo svoj prospech.

V konkrétnostiach daného prípadu – namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu – považuje ústavný súd návrh na zrušenie označeného rozhodnutia okresnej

prokuratúry za právny prostriedok, ktorý sťažovateľovi zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený.

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov jeho prípustnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal svojich práv bez toho, aby využil možnosti dané mu Trestným poriadkom, preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd si je vedomý toho, že v predmetnej veci III. senát ústavného súdu už zaujal iné stanovisko vo veci sp. zn. III. ÚS 2/09, avšak išlo o ojedinelé rozhodnutie, ktoré ešte nie je možné považovať za judikát, a preto v okolnostiach danej veci jeho použitie nepripadá do úvahy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011